

Loven eller Testamente. Efterlader den længstlevende sig ingen Arvinger, tilfalder hele Boet de i 1ste Punktum nævnte Arvinger efter den førstafdøde Ægtefælle. Overlever ingen af den førstafdøde Ægtefælles Forældre, Søskende eller Søskenendes Afkom den længstlevende Ægtefælle, tilfalder hele Boet dennes Arvinger efter Loven eller Testamente.

§ 19.

Den længstlevende Ægtefælle er til enhver Tid berettiget til at begære Skifte afholdt.

Ønsker den længstlevende Ægtefælle at indgaa nyt Ægteskab, er han pligtig til forinden at afholde Skifte.

§ 20.

Ved Skifte i den længstlevende Ægtefælles levende Live tilfalder der den førstafdøde Ægtefælles i § 17 nævnte Arvinger en Fjerdedel af Boet, medens den længstlevende beholder Resten.

Boet opgøres efter dets Tilstand paa det Tidspunkt, da Skifte begæres afholdt, og Arven fordeles mellem den førstafdøde Ægtefælles Arvinger efter Arveforholdene paa dette Tidspunkt. Den længstlevende Ægtefælle er dog berettiget til at holde Arv og Gave, som er tilfaldet ham, udenfor Skiftet, saafremt han begærer Skifte inden 3 Maaneder, efter at han er kommet til Kundskab om Arvefaldet eller Gaven.

Kapitel III.

§ 21.

Ved Skifte efter nærværende Lov henregnes til Boet alt, hvad den længstlevende Ægtefælle ejer, medmindre det godtgøres, at det ikke hører til Fællesboet.

§ 22.

Ægtefællernes indbyrdes Arveret bortfalder ved Separation og ved Skilsmisse.

§ 23.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1926.

§ 24.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Christian den Femtes Danske Lov 5. Bog, 2. Kap., Art. 71 — for Færøernes Vedkommende samme Konges Norske Lov 5. Bog, 2. Kap., Art. 72 — og Forordning af 21. Maj 1845 §§ 3, 2. Punktum, 15, 17 og 18. I § 91 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning ændres „Fr. 11. Sept. 1839 § 16“ til „Fr. 11. Sept. 1839 § 16, 1ste Pkt.“.